

El grup de persones que formen el Kontrainformem, són gent molt treballadora, que lluiten perquè el seu poble sigui millor cada dia, perquè tothom pugui sentir-se'n orgullós, perquè sigui plural, modern, acollidor... Trebal·len per crear un espai obert a tothom que té com a màxima la llibertat d'expressió.

Gent del Kontra, com us definiríeu? Treballadors, inquietos, responsables, bons jans, exigents amb la nostra feina i sobretot honestos, sencills i modestos.

Alguna virtut i algun defecte a destacar? Virtuts les tenim totes... ups (això esborra-ho que crec que queda lleig dir-ho) I defectes?? Mmmm.... espera.... Passo paraula.

Quin seria un dia qualsevol d'un redactor del Kontrainformem? Ens llevem a les 7h del matí, quan sentim el despertador del Sr. Rebolleda, i a partir d'aquí un no parar tu... que si cap aquí, que si cap allà.... que ara vinc, que ara vaig.... bufff....

Sant Quirze ho és tot per vosaltres? Doncs ara menys que abans, encara que sembli paradoxal. Treballem per Sant Quirze, però molts vivim fora del poble, doncs no hi trobem vivendes a un preu assequible per als joves. Com us agradaria que us recordessin? Com els hereus i hereves de Santa Julita.

Que és allò que espereu amb més anel? Doncs la ja tradicional i tant esperada ratafiada popular. Aquest any, cel·lebrem ni més ni menys que la 23. I més endavant, el popular concurs de llançament de la pedra i el pedrot o el concurs de cançó de la festa major...

Que fareu després de l'entrevista? Avui, diumenge a la tarda? A Sant Quirze? Poca cosa...

Moltes gràcies redactors del Kontrainformem

Gràcies a vosaltres, que sou tan amables de cedir-nos un espai com aquest.

Pd: Podríem saludar?

CARTES AL DIRECTOR per Laia Prat

Com a veïna de Sant Quirze i ciutadana catalana tinc una proposta política que vull sotmetre a consulta popular. La veritat és que m'estranya no haver-hi caigut abans. Que els representants del nostre consistori, amb la seva coherència, amb la seva lògica tant peculiar, amb aquell criteri que ens defineix com a poble i distingeix Sant Quirze (no només de Sant Cugat sinó) de la resta del país; i davant de tanta crispació, amb tanta discussió i polèmica agre, amb tantes baralles i maldecaps, amb tant de càlcul, de preguntes i respostes generals, de dubtes, nits en blanc, protestes veïnals, amenaces i altres trabes; a mi se'm acudeix, i insisteixo que em pregunto, vists alguns dels precedents municipals, per què ningú encara ha proposat: si en comptes de per la Sagrada Família, no voldrien fer passar l'AVE per Sant Quirze?! Què en penseu conciutadans?!

EL DIBUIX

Veïna de solucions peculiars.

AGENDA

Passi de Documentals:

-25/4/2008 Zeitgeist (Al Bar la Lila C/Capcir, Sant Quirze, a les 19:00h)

- 06/5/2008 The Corporation part 1 (A la biblioteca de SQV)

- 13/5/2008 The Corporation part 2 (A la biblioteca de SQV)

- 20/5/2008 The Corporation part 3 (A la biblioteca de SQV)

Dijous 1 de Maig: Dia del Treballador i la Treballadora. Diversos actes arreu.

Dissabte 31 de Maig: Festa del Diable. Amb l'actuació de Tornado + Kanimambo + Samuel L. Rumba + La Dopamina. Lloc: Masia de Can Feliu a les 21:00h

REDACCIÓ DEL MES: Laura Pinto, Héctor de Miguel, Bernat Robert, Silvia Ollé, Josep Puig, Martí Ruiz, Laia Prat i Anna Tuà
Il·lustracions: Ona Marcet i Dani Landry

Maquetació: Oleguer Farriol

kontrainformem@gmail.com

kontrainformem!

veus de la vila de Sant Quirze

CREUS QUE CONEIXES EL TEU POBLE?

Any 1921. La construcció d'una via pels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya deixa al descobert diversos enterraments.

Any 1931. S'instal·la per la zona una bòbila propietat del senyor Madurell. L'extracció d'argila per a la fabricació de maons posa al descobert nous enterraments. El jaciment es converteix en la major necròpolis neolítica coneguda fins aleshores: la Bòbila Madurell.

Any 1975. Uns joves que passegen per la Font de la Riba (l'estat de la qual podria ser tema d'un altre article) troben casualment cranis i altres restes humanes. Han descobert la balma neolítica de Can

Pallàs.

La construcció de l'autopista A-18 (actualment C-58) i, més endavant, l'edificació d'un gran centre comercial (l'Alcampo) deixen al descobert noves restes.

Anys 1991 i 1992. Es duen a terme les darreres campanyes arqueològiques a la Bòbila Madurell, que perfilen l'extensió total del jaciment: des d'un petit turó situat a l'est (el serrat de Can Feu) fins a la zona del Mas Duran, l'antic torrent de la Taula Rodona, i fins a la zona del Poble Sec.

Any 2006. Les obres de remodelació urbanística dels entorns de la parròquia posen al descobert una necròpolis medieval conservada parcialment al lloc on fins aleshores

es coneixia com els terrenys de l'hort de la rectoria. L'excavació s'atura per desacords entre l'Ajuntament i la constructora.

Any 2008. La Bòbila Madurell es troba sota el ciment de Sant Quirze. Gairebé ningú la coneix.

La balma de Can Pallàs es va poder excavar en la seva totalitat gràcies a la lluita perseverant de l'entitat "Sant Quirze del Vallès Natura" per preservar la zona de Can Ponsic. Gairebé ningú coneix el jaciment. L'excavació a la necròpolis de Sant Quirze i Santa Julita continua aturada, i les obres en aquella zona no poden continuar. Gairebé ningú coneix el perquè.

22 d'abril del 2008. Escric aquestes línies com a arqueòloga i ciuta-

dana de Sant Quirze que he tingut el plaer de poder treballar en la recuperació del patrimoni del meu poble. No vull fer cap crítica. No vull fer cap judici de valor. No vull gastar tinta debatent les mateixes qüestions de sempre al voltant d'aquest tema: hem d'aturar projectes urbanístics i la construcció d'infraestructures per l'existència d'unes restes arqueològiques? Qui ha de fer front econòmicament a la seva recuperació? Per què serveix realment la recuperació i estudi d'aquestes troballes?

Deixant de banda la opinió personal de cadascú, fins i tot la meua, l'únic que pretenc és deixar constància d'un fet innegable del nostre poble i que, desgraciadament, només una part molt petita de la població coneix: Sant Quirze té un ric patrimoni arqueològic que ha estat gairebé sempre soterrat i desconegut per l'opinió pública. Això és així, i si hi ha algú que vulgui rebatre aquesta afirmació millor que abans en faci la prova: pregunteu a qualsevol persona del poble què és la Bòbila Madurell, si coneixen el jaciment de Can Pallàs o si saben què és el que ha passat darrera l'església. N'endevineu les respostes? Jo he fet la prova, i realment les respostes que he obtingut trenquen els ànims d'una arqueòloga i, sobretot, d'una ciutadana de Sant Quirze que ha nascut, ha viscut i ha fet poble aquí tota la seva vida: quirzetencs i quirzetencques, no coneixem el nostre poble.

Laura Pinto

BEATUS ILLE?

Tenim la sort de viure en un municipi on es respira "benestar" passegis pel carrer que passegis. Sense cap mena de dubte podem afirmar que la major part dels habitants de la nostra vila, per no dir tots, tenen coberts el primer i el segon esglaó de la famosa piràmide de Maslow. ¿Qui dubta sobre la cobertura de les necessitats fisiològiques i de seguretat del nostre poble? Ningú (sempre i quan no

hi hagi vaga de policies, és clar). Però anem una mica més enllà i preguntem-nos per què. Potser ens passen pel cap conceptes com emigracions de joves amb pocs recursos, immigracions només de famílies barcelonines de rendes altes... segur que sou prou espavilats com per donar la vostra resposta. Però aquest no es el problema preocupant, ja que la piràmide no te només dos esglaons. El problema ve quan ens apropem al tercer esglaó: la necessitat d'acceptació social (afecte, amor, acceptació i pertinença). Potser l'afecte i l'amor el trobem a la llar, encara que tenint en compte les dades respecte als divorcis i els problemes entre pares fills, no hi confiaria gaire. Ja no parlem de acceptació i pertinença: és que algú ha abolit el desenvolupament d'aquestes necessitats a la nostra vila? Hem de conformar-nos amb viure en la "república de mi casa" com resa l'estúpid anunci de la marca que tots coneixem. Preguntem-nos perquè augmenten les estadístiques de persones deprimides al nostre poble any rere any. Plantegeu-vos si realment som tan simples com per oblidar que les coses més importants no s'ensenyen a la tele. Sembla que hem oblidat que poder decidir es un dret i per això mateix tenim el deure de complir-lo. Va haver-hi una època en que es lluitava per expressar-se amb llibertat: ara només cal lluitar per entrar el primer a les rebaixes? Realment no us sap a poc alienar-vos a la vostra preciosa llar amb jardí i piscina. Els grans canvis no sorgeixen només després dels cataclismes. Plantegem-nos-ho: realment cal esperar a que succeeixi una catàstrofe per començar a actuar? No n'hi ha prou amb plans urbanístics sense seny, amb la pèrdua de gran part del patrimoni històric, amb la destrucció del medi natural que ens envolta? En definitiva, és crucial la crítica però sens dubte el més important és que deixis d'escalfar el teu sofà dia rere dia, surt al carrer, fes escoltar la teua veu i les teves propostes i sobretot ensenya amb el teu propi exemple participant en

les activitats de la teua vila. Perquè els grans canvis comencen essent petits canvis i aquest generalment són fruit de la unió dels esforços individuals de ciutadans com tu i com jo. Per recuperar el diàleg dels ciutadans no cal sortir a l'àgora que resta oblidada al parc de les morisques. No cal ni tan sols que surtis de la teua acollidora llar: la teua veu serà benvinguda al Kontrainformem digital (<http://kontrainformem.blogspot.com>). I si et saben a poc les paraules virtuals estàs convidat a assistir al Cinefòrum Obre els ulls on debatrem com continuar pujant esglaons.

Hector de Miguel

+

Nº 53 i 55 del C/ Pintor Vila Puig

"...quan arribeu a dalt de la serra, mireu el riu i la vall que heu deixat, que el record de la vila on va viure no l'esborra la pols del camí..."

+

Nº 60 de la Av. Antoni Gaudí

Ens vas donar tanta llum, ens vas donar tant de calor que per això avui és un dia negre per la família i amics. Venem plaça d'aparcament al Parking de la Pl. de la Vila.

+

Nº 1 de la Av. Antoni Duran

Desde la militància i des dels cors dels simpatitzans et diem Adéu, però no és un adeu trist sinó per sempre.

Partit Popular de Catalunya

FIDEL, SANT QUIRZE I L'INTERVENCIONISME IANQUI-EUROPEU.

SANT QUIRZE, POBLE AGERMANAT AMB ANTILLA I QUE HISTÒRICAMENT S'HA SOLIDARITZAT, AMB DIFERENTS ONGS I ORGANITZACIONS AMB EL PAÍS DE LA REVOLUCIÓ, NO POT RESTAR INDIFERENT DAVANT LA NOTÍCIA DE LA RENÚNCIA DE LES RESPONSABILITATS DE FIDEL. UN COP MÉS, DES DE SANT QUIRZE, ENS SOLIDARITZEM AMB ELS I LES CUBANES I LA REVOLUCIÓ.

Amb la renúncia de Fidel Castro de les seves responsabilitats com a President del Consell de l'Estat de la República de Cuba, ja fa uns mesos, s'han aixecat moltes veus, comentaris i mirades cap a l'illa, algunes amb intencions solidàries, d'altres, clarament imperialistes. No és d'estranyar que l'imperialisme ianqui-europeu amb el seu desig d'atacar a Cuba titlli la política socialista com a no aperturista i no democratitzadora -sempre, esclar, des de la prepotència neocolonial- i vulgui aprofitar l'ocasió per provocar un canvi immediat a l'illa per així convertir-la -amb la política intervencionista ja aplicada a països com Pakistan, Afganistan, Iraq, Honduras o Guatemala- en una "democràcia" supervisada i dominada per aquestes potències capitalistes. El socialisme no és, com ens volen fer creure, la figura de Fidel; és un procés històric i popular que

ha anat relacionat amb diferents revoltes, lluites contra dictadures i contra l'intervencionisme ianqui, i que n'ha esdevingut l'actual Revolució Cubana.

Si alguna cosa ha de canviar avui a Cuba, aquesta ha de ser una decisió que han de prendre excusivament les cubanes i els cubans. Si alguna cosa ha de canviar avui a Cuba, és la política imperialista contra l'illa (la fi del bloqueig econòmic, comercial i financer; la derogació de les lleis feixistes Helms-Burton i Torricelli; la devolució del territori cubà que avui ocupa la base naval de Guantánamo que EEUU utilitza de presó clandestina per la torura sistemàtica...)

Aquí i avui -tenint en compte totes les dificultats que comporta lluitar pel socialisme i per la revolució rodejats de les traves i la maquinària colonitzadora, i de l'opulència i de l'imperialisme occidental- Cuba continuarà sent un referent per aquells quirzetencs i quirzetencques que lluitem per la pau, la justícia social i la igualtat.

Josep Puig

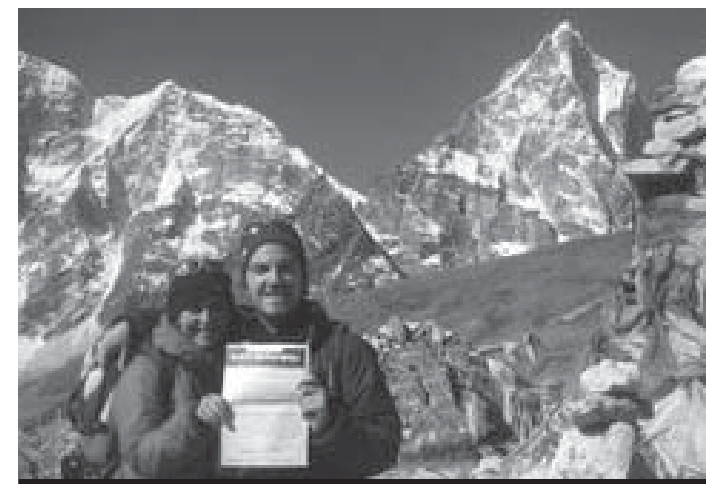
ESTÀS SEGUR DE QUE CO-NEIXES EL POBLE

101 COSES QUE TOTHOM QUE VIU A SANT QUIRZE HAURIA DE SABER O HAURIA D'HAVER FET, COM A MÍNIM UN COP A LA VIDA.

27 Formar part de la Trena (en pau descansi) o el Tell
28 Recordar amb melancolia les

festes dels "Iogurins"
29 Ser partícep del Mural de Xiclets del carrer Sant Isidre
30 Imaginar-se vivencies de la Guerra Civil a la trinxera de la Serra
31 Fer safreig de la casa dels barrets
32 Ballar el Hit de la Festa Major de Sant Quirze Barraquista.
33 Tornar caminant de Sabadell, i no per voluntat pròpia.
34 Compartir una borratxera amb, en pau descansi, l'Estapé
35 Anar a algun festival del Montserrat Creus
36 Fer mitja vida a Sabadell tot remugant del nostre poble
37 Disfrutar del nostre esport preferit al Racó, al bar Sant Quirze i a l'Intervia
38 Que la nostra estimada biblioteca t'hagi fet callar
39 Conèixer al nostre amic esquellador, el Tomàs
40 Jugar un partit als Living's
41 Ser present, per desgràcia, d'algun dels incendis que em patit
42 Fer algun comentari del nostre sistema de Correus
43 Gaudir com un nen amb la teua botifarra per Carnestoltes
44 Anar a endrapar a la Fira Gastronòmica
45 Viure una de les poques nevades
46 Trucar des de la desapareguda cabina de l'estació amb l'esperança que et recollissin
47 Avorrir-se, simplement
48 Ser particip del correbars Stq
49 Colar-se a la Masia de Can Barra
50 Abraçar-se al pi de l'Assis

Bernat Julivert i les espècies

Kontrainformem viatger al sostre del món: L'Himalaya

Kontrainformem de la discòrdia